

Podstawy R: listy oraz funkcje

Zadanie 2.1 [MG] Przystudiuj samodzielnie dokumentację funkcji `rle()`. Funkcja ta zwraca obiekt typu lista. Co najważniejsze, do każdego z dwóch komponentów tego obiektu (obydwa są zwykłymi wektorami atomowymi) możemy się odwołać przy użyciu wywołań:

```
rle(x)$lengths
rle(x)$values
```

Znajdź wartość, która powtarza się najczęściej (tj. modę) w danym wektorze liczb całkowitych `x`. Jeśli rozwiązanie nie jest jednoznaczne, zwróć dowolną modę.

Zadanie 2.2 [MB] Napisz funkcję `calkaMonteCarlo()`. Funkcja przyjmuje cztery argumenty. Pierwszy to ściśle monotoniczna (na przedziale $[a, b]$), przyjmująca wartości nieujemne na przedziale $[a, b]$ jednoargumentowa funkcja rzeczywista `f` (tego, czy jest monotoniczna, nie sprawdzaj, zakładamy, że tak jest; co do wartości nieujemnych, sprawdź je jedynie dla $f(a)$ i $f(b)$).

Kolejne argumenty, `a` i `b`, to przedział, na którym będziemy całkować funkcję `f`. Ostatnim argumentem jest liczba naturalna `n`, która będzie wyznaczać nam dokładność obliczeń (im większe `n`, tym dokładniejsze obliczenia). Niech wartość domyślna tego parametru wynosi 1000.

Funkcja ma całkować w następujący sposób:

1. niech $f_{\min} = \min(f(a), f(b))$, a $f_{\max} = \max(f(a), f(b))$;
2. wylosuj n punktów (x_1, x_2) z rozkładu jednostajnego na kwadracie $[a, b] \times [f_{\min}, f_{\max}]$ (wsk. `?runif`);
3. wyznacz frakcję punktów leżących pod wykresem funkcji `f` (czyli takich że $x_2 \leq f(x_1)$);
4. uzyskany w punkcie 3. wynik przeskaluj mnożąc go przez miarę (powierzchnię) obszaru $[a, b] \times [f_{\min}, f_{\max}]$;
5. do wyniku dodaj $(b - a)f_{\min}$.

Przykłady:

```
set.seed(123)
f <- function(x) sin(x)
a <- 0
b <- 1
n <- 10000
calkaMonteCarlo(f, a, b, n)

f <- function(x) x + 1
calkaMonteCarlo(f, a, b, n)

f <- function(x) x^2 + 2
calkaMonteCarlo(f, a, b, n)
```

Zadanie 2.3 [AC] Dane są dwa wektory `x` oraz `y` o elementach całkowitych dodatnich. Wykorzystując (koniecznie) funkcję `tabulate()`, napisz kod, który wypisze na konsolę wynik równoważny rezultatowi wywołania `intersect(x, y)`.

Zadanie 2.4 [AC] Dany jest wektor liczbowy `x` oraz `y`. Napisz kod, który wyznaczy wartości zdefiniowanej poniżej funkcji $\hat{F}_x(\cdot)$ we wszystkich punktach z danego wektora `y`. Dokładniej, k -ta współrzędna wynikowego wektora jest postaci:

$$\hat{F}_x(y_k) = \frac{|\{x_i : x_i \leq y_k\}|}{|x|},$$

gdzie $|x|$ oznacza liczbę obserwacji w `x`. Możesz korzystać z funkcji `findInterval()` oraz `rle()` (por. zad. 2.1), lecz nie z `splinefun()` ani `approxfun()`. Zauważ, że wartości w `x` mogą się powtarzać.

Zadanie 2.5 [MG] Napisz funkcję `merge_string_list()`, która złączy wszystkie napisy z danej jako argument `x` listy wektorów napisów w jeden napis. Argument `sep` (domyślnie: napis pusty) określa sposób rozdzielania poszczególnych elementów.

Zadanie 2.6 [MB] Napisz funkcję `posortowanePunkty()`, która jako argumenty przyjmuje: (a) wartość naturalną n , (b) wartość naturalną m oraz (c) wektor nm wartości liczbowych, przy użyciu którego dane są współrzędne m punktów w $\mathbb{R}^n$. Na przykład dla $n = 2$ i $m = 3$ podany wektor interpretujemy jako $(x_1, x_2, x_3, y_1, y_2, y_3)$, a dla $n = 3$ i $m = 2$ jako $(x_1, x_2, y_1, y_2, z_1, z_2)$.

Funkcja `posortowanePunkty()` ma za zadanie policzyć odległości (euklidesowe) punktów od początku układu współrzędnych, tj. $(0, 0, \dots, 0)$. Następnie sortuje ona te odległości rosnąco. W wyniku jej działania otrzymujemy wektor punktów (w takim samym formacie, co wektor wejściowy), przy czym współrzędne punktów są posortowane rosnąco względem odległości od środka układu współrzędnych.

Wskazówka: użyj `order()`.

Zadanie 2.7 [MG] Napisz funkcję `approxinvert()`, która jako argumenty przyjmuje: (a) zwektoryzowaną (tj. taką, która dla n -elementowego wektora liczbowego zwraca n -elementowy wektor liczbowy) funkcję `f`, o której wiemy, że jest ciągła i ściśle monotoniczna (tego warunku nie sprawdzamy) na pewnym przedziale $[a, b]$; (b) wektor liczbowy `y` o elementach z $[f(a), f(b)]$; (c) wartość rzeczywistą a ; (d) wartość rzeczywistą $b > a$; (e) wartość całkowitą dodatnią $k > 2$, domyślnie 100.

Funkcja ta ma wyznaczać przybliżenie odwrotności f w punktach z `y`, tj. $f^{-1}(y)$ przy użyciu interpolacji (np. liniowej) `f` w `k` równoodległych punktach z przedziału $[a, b]$.

Wskazówka: możesz użyć funkcji `approxfun()` bądź `splinefun()` – zwracają one obiekty typu funkcja.

Zadanie 2.8 [JL] Napisz funkcję `wystarczy()`, która przyjmuje jako argument listę wektorów (dowolnej długości), liczby rzeczywiste `r` oraz `R` takie, że $r < R$ oraz funkcję agregującą `fun` (dowolną funkcję przyjmującą na wejściu wektor liczb i zwracającą wartość rzeczywistą, np. `mean`). Funkcja ta zwraca listę tych wektorów z listy podanej na wejściu, dla których wartość funkcji `fun` na wektorze wynosi co najmniej `r` i co najwyżej `R`. Przykład:

```
>wystarczy(list(c(6, 3, 10), c(5, 10, 15), 4), 20, 30, sum)
[[1]] [1] 5 10 15
```

Zadanie 2.9 [JL] Napisz funkcję `distance()`, która dla prostej o równaniu $\mathbf{a} \cdot \mathbf{x} + b = 0$ („ $\cdot$ ” oznacza iloczyn skalarny) w przestrzeni $\mathbb{R}^n$ wyznaczy odległość punktu $p \in \mathbb{R}^n$ od tej prostej. Odległość ta wyraża się wzorem:

$$d = \frac{|\mathbf{a} \cdot \mathbf{p} + b|}{\|\mathbf{a}\|_2},$$

gdzie $\|\mathbf{x}\|_2$ oznacza normę euklidesową wektora $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$. Funkcja ta przyjmuje argumenty w domyślnej kolejności `p`, `a`, `b`.

```
>distance(c(2, -2, 0.5), c(2, 1, 4), b = -4)
[1] 0
>distance(c(0, 0), c(1, 1), b = -2.0)
[1] 1.414214
```

Zadanie 2.10 [AC] Napisz funkcję `gendyskr()`, która jako argumenty przyjmuje: (a) wartość całkowitą dodatnią n ; (b) k -elementowy wektor liczbowy `x` o unikatowych wartościach; (c) k -elementowy wektor prawdopodobieństw `p` – jeśli wartości w `p` nie sumują się do 1, należy go przed wykonaniem obliczeń unormować i wygenerować ostrzeżenie.

Naszym zadaniem jest implementacja bodaj najprostszego algorytmu, który generuje n -elementową pseudo-losową próbkę z rozkładu dyskretnego zmiennej losowej X określonej jako $\Pr(X = x_i) = p_i$ ($\forall i = 1, \dots, k$). Pojedynczą wartość otrzymujemy następująco:

1. Wygeneruj obserwację `u` z rozkładu jednostajnego na $(0, 1)$, por. `?runif`.

2. Znajdź $m \in \{1, \dots, k\}$ takie, że $u \in (\sum_{j=1}^{m-1} p_j, \sum_{j=1}^m p_j]$, przy założeniu $\sum_{j=1}^0 \cdot = 0$.
3. Zwróć x_m jako wynik.